

Kapitola 1

Londýn, 1893

A je pryč.“

Desetiletý Owen St. Clair si stoupl vedle bratra, složil bradu do dlaní a sledoval, jak jejich nyní už bývalá chůva, přísná, černě oděná vdova jménem paní Hornsbyová, nastupuje do dvoukolové drožky dole u obrubníku. „Za to můžeme my, vždyť víš.“

„Houby.“ Colin, přesně o osmnáct minut starší než bratr, zavrtěl rázně hlavou, až se mu neposlušné pramínky mrkvově rudých vlasů pocuchaly ještě víc. „Není to naše vina, že Hornsbyová nemá ráda žáby.“

„No, dali jsme jí tu žábu do krabice na klobouky.“ Owen vzdychl, zatímco drožka s paní Hornsbyovou zahrnula za roh a zmizela z dohledu. „Tři chůvy za šest měsíců. Tím je to asi dané, Coline. Papá řekl, že ještě jedna chůva a pošle nás do Harrow.“

S příšernou vyhlídkou na odeslání do internátní školy se dvojčata otočila, sklouzla k zemi a posadila se

na podlahu knihovny, zády ke zdi pod oknem, aby uvažovala o své bezprostřední budoucnosti.

„Nemůžeme dovolit, aby nás papá poslal pryč,“ prohlásil nakonec Colin. „Bez nás by byl ztracený. A co by bylo s Oscarem?“

Oba chlapci se zadívali na šedě mourovatého kocoura, který seděl na opěradle nedalekého křesla; kocoura, kterého před půldruhým rokem zachránili ze stromu v parku. Oscar mrskal ocáskem a ospale mžoural zelenýma očima, zjevně neznalý chmurné budoucnosti, která ležela před jeho dvěma lidskými přáteli.

„Bude osamělý,“ řekl Owen. „Papá je pořád pryč a sloužícím připadá na obtíž, protože nechytá myši. Nemají ho rádi. Mohli by ho zapomenout krmit. Mohli by ho dát pryč.“

„Musíme to nějak zarazit.“

„Možná bychom si ho mohli vzít s sebou? V Harrow je nejspíš proti pravidlům mít kočku, ale...“

„Nemluvím o Oscarovi.“ Colin se otočil k bratrovi. „Mluvím o nás a o tom, že nás pošlou pryč. Oscar se nemá čeho bát, jestli přesvědčíme papá, aby nás tady nechal.“

Chvilku bylo ticho a oba chlapci se zamysleli nad problémem.

„Možná,“ pronesl Owen konečně, „bychom si mohli najít novou chůvu sami, než se papá dozví, co se stalo. Někoho, kdo se nám bude zamlouvat. Někoho zábavného. Kdybychom to udělali, jde o fáč... fáč – jak je to slovo?“

„*Fait accompli, čili hotovou věc,*“ doplnil Colin pečlivě vyslovovanou, velice britskou francouzštinou.

„To je ono.“ Owen s rozhodností přikývl. „A když už někoho najdeme, papá se nemůže moc zlobit kvůli odchodu chůvy Hornsbyové, ne?“